

Caset tehtävään 1:

Esimerkki 1 (tottelematon oppilas)

Toinen tuottaa hirveästi päänsuonaa, et se on paljon pois koulusta ja jättää läksyt tekemättä ja semmosta niskottelua että yhtenäkin päivänä mä sain sen kiinni tupakanpoltosta. Se ei suostunut sammuttamaan sitä tupakkaa. Se poltti sen loppuun asti ja koko koulun oppilaat kuule siinä vahtas, kun mä huomasin sisältä ikkunasta se polttaa ja mä huusin ikkunasta, että tänne sisälle ja sammutat sen, ni ei. Et piti polttaa loppuun ja siinä sit kaikki vahtaa ympärillä, et se on tuottanu ongelmia. On ollu palaveria ja joutuu joka päivä oleen kuraattorin kanssa yhteyksissä, semmosta. Se on tuottanut ongelmia.

Esimerkki 2 (kollega epäilee ammattitaitoa)

Kyllä mä sen huomasin tietenkin, kun aloittelee tätä, niin se toinen saksan opettaja se Pirjo ni, niin se on vähän semmonen, että kun mä kysyin jotain sanaa, että hei kuule, mikä nyt oli vesiliukumäki tämmösessä vesipuistossa saksaksi. No se on kuule Wasserrutsche, etkö sinä nyt sitä tiedä. Sen kanssa on ollu vähän, et se on mukava, mut se aliarvioi sitä mun kielellistä kykyä ja sitä kun joutuu joskus tämmösiä sanoja kysymään, kun mulla ei oo omaa luokkaa, niin mulla on alhaalla opettajanhuoneessa kaikki pinossa näin ja mä siellä teen töitä niin en viitti yläkertaan lähtee Pirjon luokkaan kattoon sanakirjasta, jos Pirjo istuu siinä vieressä. Niin sitten hän pitää, että mun kielitaito ei oo kauheen hyvä. Kun hänellä on loistava.

Esimerkki 3 (hulluttelua luokan kanssa)

Joo, halloween-tunnilla mä vaan panin hampaat suuhun, sit välillä oli noitahattu päässä ja mä niitä kierrätin siellä luokassa, pistin jokaiselle sen päähän ja ne oli ihan innoissaan, ne askarteli jotakin kurpitsoita ja semmosta.

Esimerkki 4 (oppilaan seksuaalissävyytteinen vihjailu)

Mun on pakko sanoo tää tähän, kun torstaina yks poika yritti kauheesti kiinnittää mun huomion. Mä huomasin et se yritti kauheesti keinua ja kaikkee tämmöstä ja mä aattelin, että no en puutu asiaan ja kävin sanoon, että tee tuota tehtävää. Mä aattelin, että siinähan keikkuu ja keikkuu. Mä sitten kiertelin siinä ja menin sitten luokan eteen ja sitten sillä oli niinku kirja sylissä ja se huusi tätäkö tehtävää mun pitää tehdä (haastateltu osoitti molemmiin käsiin jalkoväliin näyttäen pojan liikkeitä). Se oli pistänyt housuunsa jotain että sillä muka seisoi, mä sanoin, että en mä uskonu, että mun pitäis ensimmäisenä opettajavuotena tämmöstäkin täällä nähdä. Kuule, oletko kiihottuneessa tilassa ja jos olet, pistä se alas. Sit se rupes kaivamaan housujaan ja sanoi ”kato se on kännykkä”.

Esimerkki 5 (oivallus ja onnistuminen oppilaan ohjaamisessa)

Esimerkiksi, tänään tuli vimeks, miulla on semmonen poika, jolla epäillään olevan ADHD [...] ja sit mie olin niinku pitkään miettinyt, että miun on vaikea saada häneen sellasta kontaktia siinä vaiheessa, kun käydään tekemään niitä tehtäviä. Jotain hajoo sillon, siis silleen niinku, mie yritän aina sanoo suullisesti ja sitten mie kirjoitan ni kahella kielellä sitten vielä, jos ei niinku tajua tai näkee hänestä, ni se siinä vaiheessa hää tekee jotain sellasta, et mie huomaan, et hää on vielä kymmenen minuutin päästä, hää on vielä, se katse hakee, katse hakee ja sit, nyt mie sit olin miettinyt sitä viime viikolla, että niinku miten mie saisin sitä kontaktii, ni se on niinku, hänelle auttaa hirveesti siihen rauhoittumiseen semmonen ihan kevyt kosketus olkapäälle. Nyt mie oon toteuttanut sitä kahella tunnilla ja tänään se toimi ihan hyvin, ni ensiks mie sanoin, nyt myö tehään näin, sit mie sanoin, olkaan hää nyt vaik Jarkko, et Jarkko nyt rauhotut ensin, ja mun pitää ihan ottaa häneen katsekontakti, jos mie sanon liian nopeesti ite, ni hää ei ymmärrä, tai hää tavallaan, se on niinku se hänen kanava, miten hänellä niinku puhutaan, kun hää ite puhuu hirmu höselämällä, ei hää ymmärrä siitä mitään, mie vaan sanon, nyt rauhotut, sit mie kävelen hänen luokse, tälleen kosketin olkapäätä ja sanoin, mitäs meidän piti tehdä nytten, sit hän sano, että nuo ja nuo tehtävät ja kaks viikkoo, jos ois mennyt, niin me oltais oltu siin kymmenen

minuuttia sählätty ja sählätty ja sit ois itellään melkein alkanut silleen jo pikkasen tulla, että no eikö tuo nyt vieläkään.

Esimerkki 6 (ulkovalvonnan vaikeus)

Niin, se on totta. Ja niinku välillä oon niin tuskissani tuolla kun seiskoja pitää saada pihalle. Mä en kerran meinannu saada ja mä menin vararehtorille, et mä oon aivan, mä en jaksa tätä enää. En saa niitä pihalle. Se vaan sano, että tuu seuraavan kerran hakemaan mut sitten. No mitä se auttaa! Sitten ne huomaa, että sehän joutuu aina hakemaan vararehtorin niin niin että...

Esimerkki 7 (kollega arvostelee)

Siinä oli semmoisia, no ne saatto tulla silleen yhtäkkiä vaan ihan, minä oon siellä kopioimassa ja ne tulee ilmoittamaan jotain, että hei Reetta, sinun opetustyyli on sellainen, suurin piirtein sanoi, että liian innostava, että ne innostuu ne oppilaat niin paljon, että sit ne saa semmosen käsityksen päähänsä, että ne saa riehua siellä tunneilla, enkä mä ollu sanonut sille mitään, että siellä olis ollut minkään näköstä ongelmaa siellä tunneilla, mutta kai se on sitten kokenut, että ne on hänen omalla tunnillansa ollut, en tiedä.

Esimerkki 8 (oppilas uskoutuu henkilökohtaisessa asiassa)

Tänään mielaitoin ryhmätöitä seinälle ja yks oppilas tuli, hää oli päässyt jo koulusta, ja hää tuli siis juttelemaan ihan niinku muita asioita ja kysymään niinku neuvoa, hällä oli tällöinen tyttöongelma pieni ja hää sit kysy, että onko opettaja ikinä deittaillut ketään, että voisiko hää mahdollisesti kertoa.

Esimerkki 9 (työniloa)

Ni se on hauskaa, kolmasluokkalaisten kanssa leikitään jotain käärmettä ja kirahvia ja sit ne just innostuu ihan mistä vaan suurin piirtein, ni se on mukavaa, kyl mä niinku nautin siitä, joskus on niinku bää, mutta se saattaa olla siitä omasta olotilasta sinä päivänä kiinni, tänään mä olen vaan niinku huonolla tuulella, semmosta, mutta lapset on, ne on niin kivoja toisaalta, tuommoset lapset, mitkä niinku ite tuntee, ne on kivoja, en mä nyt voi väittää, että mä kaikista lapsista oisin aina ollut ihan innoissani, mutta semmoset, joiden kanssa on ite ollut tekemisissä ja tietää, että minkälaisia ne on ni semmoset ja sit kun ne hymyilee silmillänsä sieltä ja tuijottavat sieltä penkistä, niin se on hauskaa.

Esimerkki 10 (oppilas haukkuu opettajaa/ kollega ei tue)

Kun yksi poika tuli mulla, mun tunneille, kesken mun tunnin, mulla oli ovi auki, niinku en opeta kyseistä henkilöä, ni tuli mun tunnille ja huusi isolla äänelle, arvokkaas mitä tuo typerä teki mulle, mä olin antanut sille istumista, mä että kuka se on typerä, että ala painua muualle täältä, ni mä menin luokanvalvojalle sanomaan et se tuli huuteleen kesken tunnin, että arvaa mitä toi typerä, ni luokanvalvoja tuumas mulle, että mitä jos se olikin oikeassa, ni sillon, siinä mä en ees ajatellut yhtään mitään sillä hetkellä, mitä se sano vaan sanoin, että mitä sitten, mutta ei se oo oppilaitten tehtävä kommentoida, oonko mä typerä vai viisas.

Esimerkki 11 (oppilaat eivät arvosta opettajan työtä)

Oma jaksaminen on asettanut myös rajansa suunnittelulle, ja kun usein on tuntunut, että on turhaa yrittää antaa helmiä sioille, niin on jättänyt sen hyvin minimiin: jos arvostusta tai innostusta ei oppilailta heru omasta suunnittelusta huolimatta, on sitä turhaa yrittää kuluttaa itseään - näin ajattelen itse tällä hetkellä. Tosin välillä tämäläinen työnteko ja ajattelu myös kuluttaa: kun tuntuu, että pystyisi ja haluaisikin tehdä parempaa "jälkeä", mutta kun ei sitten taas toisaalta halua pyhittää kaikkea aikaansa pelkästään työnteolle, niin tavallaan kärsii huonosta omastatunnosta.